

повъдь да бомбардиратъ. Той държаше юдна частъ отъ първънци ти, като заложници, а другити прати да му донесатъ оръжието отъ градъ тъ, което, наистина, донесоха на 7 кола. Помежду това оръжието се намираха и три дървени топа съ желъзни обръчи, които не бѣха оште служили и нито можаха да бѣдатъ за нѣщото полезни.

Първънци ти, които се бѣха събрали на юдна могила близу до градъ тъ, бashi-бозуци ти ги биха и тласкаха.

Вечерът, Хасанъ бей, по незнайна причина, хвърли три пъти възъ цръквата, безъ да я докачи, освѣни юдинъ пъть, и безъ да убиеш нѣкого. Освѣни това, много човѣци отъ близкнти села бѣха убити въ околността. Прѣзъ нощта на 30 апр. бashi-бозуци сполучиха да влѣзатъ въ градъ тъ при всичкото пазене на редовна войска. На утринта на другий денъ, юдна св. недѣла, тии наченаха да плѣнетъ. Хасанъ бей сами отиде въ конакъ тъ и запрѣ много души подъ прѣдлогъ, че не прѣдади всичко то оръжието. Бashi-бозуци отграбиха градъ тъ, слѣдъ тръгноването на Хасанъ-бея, койго бѣше се времъ, че шите прати редовна войска въ два три дни. Въ вторникъ, на 4-и май, той, наистина, проводи юдинъ бинбашия съ редовна войска, нъ тии бѣха Малоазиатски редифи, по-бесчовѣчни и отъ бashi-бозуци ти. Тии така същто се спуснаха да плѣнятъ и да убиватъ, и погубиха 25 души.

Тогава Копривщене писаха на Хафѣзъ-папа, който дойде самъ и остана въ градъ тъ два дни. Той замина за Златица, и оставилъ въ Копривщенца юдинъ бинбашия и двѣ тѣла войска. Подиръ четири дни, той се връща въ Копривщенца, заповѣда на всички ти жители да отидатъ въ конакъ тъ, дѣто ги дѣржа юшть; между това, бashi-бозуци ти обираха къшти и бесчестеха жени ти, подъ прѣдлогъ, че ужъ тръсетъ оръжието.

Людете ти, които азъ питахъ за обесчествяването на жени ти, не припознаваха, нъ на другий денъ, слѣдъ пристигането ми въ градъ тъ, прияхъ юдна депотация отъ най-почтени ти жени отъ градъ тъ, които ми подадоха юдинъ адресъ, съ който доказоваха, че доклѣ мъжете имъ се намирали на конакъ тъ, тии били обесчестени отъ войници ти, нъ ги било срамъ да кажатъ.

Градъ тъ се оттѣрва по заповѣдта на Хасанъ-бея и на Хафѣзъ-папа, които зѣха много пари отъ жителите за добрицата, што имъ направили. Между това, къшти ти се обраха съвѣтъ. Отграбиха нѣ само парите и скъпти нѣщата, нъ дори и посъщността и дрѣхити. Въ нѣкои къщи дори и подовети се расковаха да тръсетъ подъ тѣхъ имане.

Когато войска та и бashi-бозуци ти, които бѣха проводени отъ Пловдивъ и отъ Т.-Пазаржикъ да туретъ редъ въ областта, *Батакъ*, юдно го-лѣмо село, 30 мили на югъ отъ Т.-Пазаржикъ, се съсипа до основание отъ бashi-бозуци ти подъ заповѣдта на Ахмедъ-ага отъ Барутина.

Отъ три дни бashi-бозуци ти бѣха допли въ околността на градъ тъ. Когато на Горгювъ-денъ Батачене се намираха въ цръква, Ахмедъ-ага се показа край село то. Жителите, като се посъвѣтоваха помеждъ си, вътре се въ къшти си и се приготвиха да се бранятъ. Послѣ проводиха да нитатъ Ахмедъ-ага, што иска. Двама та първи пратеници бидоха посѣчени; слѣдъ това Ахмедъ заповѣда да му пратятъ първънци ти да се споразумѣе съ тѣхъ. Никой не рачи да иде, нъ най-сетенъ Вранко, юдинъ отъ чорбаджии ти, прѣдложи да отиде при Ахмеда, като пратеникъ. Той из-